

Αν

θέλαμε να αναφερθούμε σε παραδείγματα ανθρώπων, τόσο της Παλαιάς, όσο και της Καινής Διαθήκης, οι οποίοι νήστευαν, θα έπρεπε να ξοδέψουμε τόνους μελάνης και χάρτου και δεν θα έφτανε.

Αναφέραμε σε προηγούμενο άρθρο μας σχετικά με την νηστεία του προφήτη Ηλία. Δεν είναι όμως μόνον αυτού του προφήτη η νηστεία που τον κατέταξε, άλλωστε, ανάμεσα στους αγίους της Εκκλησίας και τον αξίωσε να μην δοκιμάσει -για την

ώρα πάντα- το πικρό ποτήρι του θανάτου, αλλά ανελήφθη εις τον ουρανόν περιμένοντας την Κρίση του Θεού. Είναι και όλοι οι άλλοι προφήτες του Ισραήλ.

Ο Χριστός όμως είναι το καλύτερο παράδειγμα νηστευτού ανθρώπου. Γιατί διδάσκει τη νηστεία όχι μόνο με το δικό του παράδειγμα, αλλά και δείχνοντας με παραβολές το πόσο κακό κάνει στον άνθρωπο το φαγοπότι. Τι ανέπαυσε τον Λάζαρο, ρωτά ο άγιος Βασίλειος, στους κόλπους του Αβραάμ; Τι άλλο, απαντά ο ίδιος, από τη νηστεία;

Αν ο πλούσιος της παραβολής του πλουσίου και πτωχού Λαζάρου δεν έδινε έμφαση στη σπατάλη των βιωτικών του αγαθών και νήστευε ελεώντας τον πτωχό Λάζαρο θα κέρδιζε μια θέση στη βασιλεία του Θεού. Αυτός όμως που ήταν δούλος της σαρκός του δεν σκεπτόταν το θάνατο και στον Άδη λυπόταν ενώ ο πτωχός ευφραινόταν στον Παράδεισο.

Δεν ήταν μόνο ο Χριστός που νήστευε. Είναι και ο Ιωάννης ο Πρόδρομος. Η ζωή του Ιωάννου υπήρξε μια συνεχής νηστεία. Ο Ιωάννης, λέει ο Μ. Βασίλειος, δεν διέθετε κρεβάτι, ούτε τραπέζι, αλλά ούτε και καλλιεργήσιμη γή για να βγάζει τα προς το ζην. Γι' αυτό και ο Κύριος είπε ότι «ουκ εγήγερται εκ γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου του Βαπτιστού» (Ματθ. 11,11).

Ο Ιωάννης είναι πράγματι ένας από τους μεγαλυτέρους ασκητάς της Εκκλησίας μας. Αλλά και ο απ. Παύλος που δεν πέρασε μόνο πολλούς διωγμούς και διώξεις, επειδή δίδασκε το Ευαγγέλιο αλλά και κράτησε αυστηρά νηστεία ανέβηκε έως τρίτου ουρανού (Β' Κορ. 11,27, 12,2). Ο Χριστός με τη νηστεία δέχθηκε τις προσβολές του διαβόλου και δεν πειράχθηκε. Και ο Χριστός μεν νήστεψε, εμείς όμως τι κάνουμε; Δυστυχώς εμείς τρώγοντας και πίνοντας παραπαχαίνουμε τη σάρκα και γινόμαστε μαλθακοί.

Εξασθενίζοντας δε το νου με ατροφία, λέει ο Μ. Βασίλειος, για τα σωτήρια και ζωοποιά διδάγματα μπορείς να μιλήσεις; Άς μη ξεχνάμε ότι, όπως σε πολεμική παράταξη, η συμμαχία με τον εχθρό φέρνει την ήττα μας, έτσι και αυτός που συμμαχεί με τη σάρκα, ανταγωνίζεται το πνεύμα και αυτός που πηγαίνει με τη παράταξη του πνεύματος υποδουλώνει τη σάρκα.

«Διότι αυτά μεταξύ τους, (σάρκα και πνεύμα δηλ.) είναι αντίθετα», λέει ο απ. Παύλος (Γαλ. 5,17). Έτσι αν θέλουμε να ισχυροποιήσουμε το νου μας να δαμάσουμε τη σάρκα με τη νηστεία. Κι αυτό γιατί, όπως λέει ο απόστολος Παύλος, «όσο ο εξωτερικός άνθρωπος φθείρεται, τόσο ο εσωτερικός ανακαινίζεται» (Β' Κορ. 4,16). Αλλά και το άλλο, «όταν ασθενώ, τότε είμαι δυνατός» (Β' Κορ. 12,10). Τι θα προτιμήσουμε, χριστιανοί μου, τα αγαθά της γης που έρχονται και παρέρχονται ή

τα αγαθά της βασιλείας του Θεού που είναι αιώνια; Αν θέλουμε να γευόμαστε αιωνίως τα αγαθά που χαρίζει ο Κύριος στους πιστούς που ζουν λιτά και ταπεινά στη ζωή αυτή ένα να κάνουμε. Να νηστεύουμε.

Δεν ξέρεις, λέει ο Μ. Βασίλειος, ότι με την αμετρία του χορτασμού ετοιμάζεις για τον εαυτό σου παχύ τον βασανιστή σκώληκα; Γιατί ποιος απ' αυτούς που ζουν με πλούσια τροφή και διαρκή τρυφή δέχθηκε κάποια κοινωνία πνευματικού χαρίσματος; Πριν ανεβεί ο Μωϋσής στο όρος Σινά για να παραλάβει το Δεκάλογο από το Θεό χρειάστηκε να νηστεύσει επί 40 ημέρες. Οι Νινευίτες για να δείξουν τη μετάνοιά τους και να γλυτώσουν από τη καταστροφή που περίμενε τη πόλη τους από το Θεό λόγω των αμαρτιών τους, νήστευσαν.

Κι όχι μόνο οι άνθρωποι αλλά και τα ζώα τους. (Ιωνάς 3, 4-10). Κατά την έξοδο δε των Εβραίων από την Αίγυπτο προς τη γη της Επαγγελίας συνέβη να μην γυρίσουν ζωντανοί αυτοί που επιζητούσαν τη κρεοφαγία (Αριθμ. 11,33) αλλά όσοι νήστευαν. Εκείνοι που αρκέστηκαν στο μάννα που έριξε ο Θεός από τον ουρανό και στο νερό που ανέβλυσε εκ θαύματος από τη πέτρα που χτύπησε με το ραβδί του ο Μωϋσής, νικούσαν τους Αιγυπτίους και περπάτησαν μέσα από την Ερυθρά θάλασσα.

«Δεν υπήρχε στις φυλές τους κανένας που δεν μπορούσε να περπατήσει» (Ψαλμ. 104, 37) λέει ο Δαβίδ. Όσοι νοστάλγησαν τα κρέατα που έτρωγαν στην Αίγυπτο (Εξοδ. 16,3) και επιθυμούσαν τη σκλαβιά της Αιγύπτου μόνο και μόνο για να τρώνε και να πίνουν, δεν αξιώθηκαν να δουν τη γη της Επαγγελίας.

Εμείς οι εκμοντερνισμένοι χριστιανοί νομίζουμε ότι η νηστεία είναι μόνο για τους μοναχούς και τους ασκητάς. Δεν είναι όμως μόνο γι' αυτούς. Αλλοίμονο αν ο Χριστός διδάσκει τη νηστεία μόνο στους ασκητάς. Αλλοίμονο αν είναι η νηστεία μόνο για τον Μ. Αντώνιο και τους λοιπούς ασκητάς της ερήμου.

Η νηστεία είναι όπλο εναντίον του διαβόλου και ο διάβολος πολεμά όλους, κληρικούς και λαϊκούς. Προσοχή, λοιπόν! Άλλωστε η πολυφαγία, όπως λένε και οι γιατροί δεν κάνει καλό ούτε και για το σώμα μας. Αν δεν θέλουμε να ακούσουμε την Εκκλησία ας ακούσουμε την επιστήμη. Και ας νηστεύουμε για το καλό του σώματος και της ψυχής μας.

Πηγές: agioritikovima.gr - athos.alexsoft.gr